

1886-12-09

þý £ ¬ » Å 1 3 ¾ - ± Å . 1 0 2

Library of Neapolis University Pafos

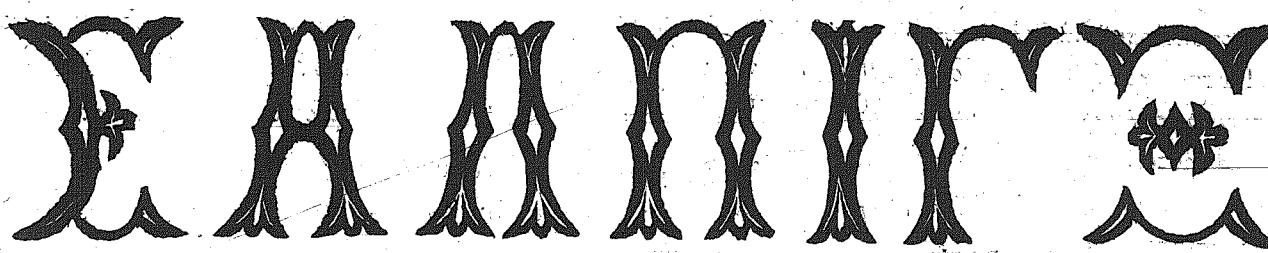

<http://hdl.handle.net/11728/10263>

Downloaded from HEPHAESTUS Repository, Neapolis University institutional repository

Συνδρομή ἑτησία
προπληρωτέων.
Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς
Κύπρου Σελ. 8
Ἐν τοῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τῷ ἔξωτε-
ρικῷ . . . . .

Κάταχωρήσεις
προπληρωτέων:
Εἰδοποίησεις καὶ
διατριβαι κατ' ἀπό-
κοπήν. — "Ἄρερχ
συμφωνα τῷ προ-
γράψαμετ; διώρεαν

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Έκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ — Editor S. HOURMOUZIOS.

ΔΙΚΙΑΙ ΕΠΑΝΑΔΙΑΛΥΜΕΝΑΙ ΚΑΤ' ΕΤΟΣ

Σεβαστή Κυβέρνησις! Θὰ μοῦ γρε-
ωστῆς βεβαίως γάριν διότι φροντίζω
πολλάκις νὰ σὲ εἰδοποιῶ τοὺς γοργού-
σμοὺς καὶ τὰ παράπονα τοῦ λαοῦ ἐ-
ναντίον μερικῶν ἀδικιῶν, τὰς δποίας
βεβαίως οἱ ὑπάλληλοι σου ἐν ἀγνοίᾳ
σου ἐκτελοῦν, περὶ τῶν δποίων ἐὰν
ἥσαι, καὶ πιστεύω ἀν δὲν ἥσαι θὰ γείνης
καλὴ καὶ ἀγαθὴ Κυβέρνησις, θὰ φρον-
τίζης ἡνὶ μὴ ἐπαναλαμβάνωνται. Δὲν
πιστεύω διότι πράττω τοῦτο νὰ μὲ
θεωρῇς ὡς ἀντιπολίτευμανόν σε ἀδι-
κιῶν καὶ ἀνευ λόγου ἢ δὲν σὲ μισῶ.
"Λα" ἐναντίας τοῦτο, τὸ νὰ δημοσιεύω
κάθε παράπονον, ἀποδεικνύει δὲν εἴη ατ-
βέβαιος δὲν ἔχεις τὴν καλὴν σύσθεσιν.
νὰ ἐρευνᾶς διὰ νὰ ἐπιφέρεις τὴν κα-
τάλληλον θεραπείαν διὰ νὰ λείψῃ βαθ-
ιηδὸν κάθε παράπονον. "Ω!" καὶ πόσον
θὰ ἦνε μακαρία ἡ στιγμὴ ἐκείνη. "Ε-
γομεν ὅμως ἀρκετὰ παραδείγματα
τοῦ δὲν προσέχεις πάντοτε εἰς τὸν
τύπον καὶ τοῦτο μᾶς δίδει μεγάλας
ἐλπίδας. Ηθανὸν ὅμως κάποτε νὰ
παραπονήτε δ λαδὸς ἀδίκων τοῦτο δὲν
δυνάμεθα νὰ τὸ ἀρνηθῶμεν διότι δ
λαδὸς δὲν ἔχει πολλάκις εἰς πολλὰ ζη-
τήματα τὸ γενικὸν συμφέρον ὑπ' ὅψιν
ἀλλὰ τὸ μερικὸν, πλὴν συμβαίνει καὶ
πολλάκις νὰ ἔχῃ δίκαιον δικαιότατον.
Καὶ ίδου λοιπὸν τί τώρα μ' ἐπεφόρτισε
πλήθιος λαοῦ νὰ διερμηνεύσω πρὸς σὲ
ώς ἀδίκημα, ἐπαναλαμβανόμενον κατ-
ἔτος.

Οἱ κατ' ἔτος στελλόμενοι ἔκτιμηται
τοῦ κρασίου, (οἱ δποῖοι διὰ νὰ ἦνε
πάντοτε δθωμανοὶ, εἶνε καὶ τοῦτο κυ-
βερνητικὴ πρόνοια βεβαίως), παρουσιά-
ζονται εἰς τὴν οἰνίαν τοῦ Γάληνη π.χ.
καὶ τὸν ἔρωτον «πόσα γομάρια κρασί
πέρνει τὸ πιθάρι σου ταῦτο;» δ χω-
ρικὸς ἀναγκάζεται νὰ εἴπῃ τὴν ἀλή-
θειαν διότι φαεῖται μήπως ζητήσῃ νὰ
τὸ μετρήσῃ καὶ διὰ τοῦ κάμη τὸ
κρασί, τὸ δποῖον εύρισκεται εἰς τὴν
ζύμωσίν του, σὰνω κατω, καὶ τοῦ λέγει
π.χ. «πέντε γομάρια» δ ἔκτιμητης
γράφει εἰς τὸ κατάστιχόν του πέντε

καὶ τῆμετο δηλ. δικτὸς κούζας περισσό-
τερον ἃς ἀφήσωμεν τοῦτο διάτι δὲν
γίνεται πάντοτε ἀλλὰ δικαιοῦται δ
ἔκτιμητης νὰ λογαριάσῃ διὰ κρασί
καὶ τὴν τρύγα καὶ λοιπὰ κατακαθί-
σματα τοῦ κρασίου, τὰ δποῖα εἰς κάθε
πέντε γομάρια εἶνε 3 καὶ 4 κούζαι;
Ο δυστυχῆς γωρικὸς ἀν φωνάξῃ, δ
ἔκτιμητης θὰ ζητήσῃ νὰ τὸ μετρήσῃ
καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει βέβαια ἐ-
πειδὴ δικαθάριστις δὲν ἔγεινε τελεία
διότι μόλις πρὸ 20-30 ἡμερῶν ἐτέθη δ
μούστος εἰς τὸ πιθάρι ἢ δὲ κατακά-
θιστις μόλις λήγει μετὰ 5 καὶ 6 μῆνας,
δὲν θὰ εύρεθῇ πολὺ κατακάθισμα,
ἀφοῦ μάλιστα ταραχή τὸ ὑγρόν, καὶ
τότε θὰ θεωρηθῇ δ γωρικὸς ὡς ψεύ-
στης σιωπᾶ λοιπὸς καὶ δέχεται τὸ
ἀδίκημα γομάριων. Εἶνε λοιπὸν δὲν πρά-
ζεις αὐτὴ ἀδίκος ἢ δηλ;

"Άλλο· Ο ἔκτιμητης τὴν κούζαν
τὴν θεωρεῖ 9 δικάδας ἀντὶ 8 διότι δὲν
τὴν μετρᾷ μὲ μέτρον χωρητικότητος
ἀλλὰ διὰ τοῦ βάρους. "Οταν λοιπὸν
δ γωρικὸς εἴπῃ εἰς αὐτὸν δὲν τὸ πιθάρι
του ἔχει 5 γομάρια π.χ. ἐκεῖνος λο-
γαριάζει 80 κούζαι πρὸς 9 δικάδες γί-
νονται δηλα 720 δικάδες καὶ τὰς ση-
μειοῦ εἰς τὸ κατάστιχόν του ἐνῷ αἱ 80
κούζαι πρὸς 8 δικάδας εἶνε 640 μόνον,
καὶ ἀφοῦ ἀφαιρέσωμεν τὴν τρύγα 30
περίπου δικάδας μένουν 610 μόνον
δικάδες γιὰ τὰς δποίας εἶνε δίκαιον δ
χωρικὸς νὰ πληρώσῃ ζινζιρέν, καὶ δ-
μως τοῦ ζητεῖται 720 δικάδων ζινζι-
ρίες, δηλαδὴ δ ἀμπελουργὸς εἰς κάθε 5
γομάρια κρασί πληρώνει δίκαιον ζινζιρέν
διὰ 110 δικάδας περισσότερον καὶ τοῦτο
γίνεται καθ' ἔκαστον ἔτος.

'Ιδου λοιπὸν Κυρία Κυβέρνησις
ποιὰ παράπονα μ' ἐπεφόρτησαν οἱ ἀμ-
πελουργοὶ νὰ σοὶ μεταβιβάσω καὶ
φράντισε τὴν διερθωσίν των διελεις
ν' ἀπαλλαχθῆς ἀπὸ τὰς φωνάς μου:

"Εγομεν ὅμως καὶ ἀλλο, ἀλλὰ εἰς
τὸ ἐρχόμενον φύλλον

ΠΟΛΙΤΙΚΑ

Τὰ Βουλγαρικὰ ἀνέλαβον φαίνεται αἱ Δι-
νάμεις νὰ τὰ βιθμίσωσι μὲ τρόπον ὥστε καὶ

οἱ Βουλγαροὶ νὰ μείνωσιν εὐχαριστημένοι καὶ
ἡ Ρωσία νὰ ἐμποδισθῇ ἀπὸ τῆς κατοχῆς
Τὴν πρωτοβουλίαν τῆς τοῦτο τὴν ἐλαβεν η
Γερμανία. Ρωσικὴ τὶς ἐφήμερες (ή «Νόσος
Βρεμια») ἡπείησε πλαγίως πως τὴν Γερμα-
νίαν δὲι αἱ σγέσεις Ρωσίας καὶ Γαλλίας
πληρέστατα ἐπανωρθώθησαν καὶ ἔστω τοῦτο
προειδοποίησις εἰς τοὺς ἐν Βερολίνῳ, γράφει,
διότι καὶ ὁ ἐν Βερολίνῳ ρώσσος πρεσβευτὴς
δύναται νὰ ζητήσῃ τὰ διαπιστευτήρια του-
τοῦ περιμένως η Γερμανία διφείλει καλῶς
καὶ τῆς ἐπανόδου εἰς Παρισίους τοῦ βαρώνου
Μορεγχάμη (πρεσβευτοῦ τῆς Ρωσίας). Βε-
βαίως λέγει τέλος η «Νόσος Βρεμια» η Ρω-
σία ἐπαρκῶς ἀπέδειξεν δὲι περὶ πολλοῦ ποιε-
ται τὴν φιλίαν τῆς Γερμανίας διφείλει διμά
καὶ διπράγκη Βίσμαρκ νὰ κατανοήσῃ διτὴ
ρωσσικὴ κυβέρνησις δὲν δύναται εἰς τὴν σιλίκαν
ταύτην νὰ θυσιαστῇ τὰ συμφέροντα καὶ τὴν
ἀξιοπρέπειαν τῆς Ρωσίας. Ή ἀπειλὴ αὐτῆς
τῆς «Νόσος Βρεμια» θίγει χορδὴν διτὴ
πάσσαν ἀλλην δύναται νὰ ἐξερεύνηται καὶ κεύρωση
καὶ τὴν δργὴν τοῦ γερμανοῦ ἀρχιγραμματέως.
Τούτου λοιπὸν ἐγενερη η Γερμανία ἀφ' ἐνὸς
ἀνέλαβε νὰ συμβιβάσῃ τὰ Βουλγαρικὰ πρά-
ματα, ἀφ' ἐτέρου δὲ ζητεῖ νὰ αὐξήσῃ ἡδη τὸν
στρατὸν τῆς.

Εἰς τὰς κατὰ τῆς Γερμανίας ἀπειλὰς ταύτας
τῶν ρωσικῶν δργάνων ἐδώκεν αφορμὴν καὶ
τὸ ἔξης: "Ο ἐν Σοφίᾳ γερμανὸς πρόξενος
προσκληθεὶς νὰ σαναλάβῃ τὴν προστασίαν τῶν
Ρώσων ὑπηκόων ἡρόντηθ διότι ὡς εἴπε «δὲν
ἡθέλισε νὰ φροντίζῃ περὶ τῶν Μαυροβουνίων
καὶ ἀλλων σκευωρῶν» οἵτινες εἶνε ἐφωδια-
σμένοι διτὶ ρωσικῶν διαβατηρίων. Τούτο δι-
στρέστησε πολλοὺς ἐν Πετρουπόλει καὶ ἡρέσ-
το ἐν γένει οἱ ἐν Ρωσίᾳ νὰ κηρύγγωσιν δὲι
ἐν τῷ Βουλγαρικῷ ζητήματι «εύρισκονται
ἀπέναντι μηχανορραφιῶν τῶν γειτόνων αὐτο-
κρατορίων».

Αγνοοῦμεν κατὰ πόσον ἀληθεύει η εἰδῆσις
δὲι εἰς τὸ Ἀγρανισταν ἐπιμεστάτησαν οἱ
Γκιλζοὶ καὶ ἐνίκησαν τὰ στρατεύματα τοῦ
Ἀδδούρραχμον τοῦ συμμάχου τῶν Αγγλῶν.
Οἱ «Καιροὶ» ὑποπτεύουσιν ἐνέργειαν ρωσο-
κήν ἐν τῇ περιοτάσει ταύτῃ καὶ οὐδόλως ἀ-
πίθανον νὰ ἔχωσι δίκαιον.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ
4. 12. 86. — Ο Βασιγκτὼν διὰ φιλικοῦ δια-
βήματος αἴτει πάρα τῆς Αγγλικῆς Κυβέρνη-
σεως ἐγγυήσεις διὰ τὴν ἐκκάνωσιν τῆς Αι-

γύπτου καὶ διεθνῆ τροποποίησιν διὰ τὴν Σου-
ζικήν διώρυγα. Η Ρωσία καὶ ἡ Τουρκία δι-
ηνθέτησαν μεταξύ των τὸ βουλγαρικὸν ζήτημα,

τὴν δὲ διευθέτησιν θὰ προτείνωσιν εἰς τὰς Δυ-
νάμεις.—Οὐ ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν ύπουργὸς
τῆς Γερμανίας, παρουσίασε νομοσχέδιον εἰς
τὰς Βουλὰς δι? οὖν προτείνει τὴν αὔξησιν τῶν
στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας, φρονῶν
ὅτι, καίτοι μὴ ἐπικειμένου πολέμου, ἡ στάσις
ὅμως τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ ἐμβάλλει τὴν Γερ-
μανίαν εἰς διηγεκτεῖς ἐνοχλήσεις ἔνεκα τῶν
ὅποιών φρονεῖ ἀναγκαίαν τὴν αὔξησιν ἀναλό-

γως τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων τῆς Γαλ-
λίας.—Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον τοῦ Δου-
βλίνου ἐστηλήτευσε τὴν Κυβέρνησιν διότι ἐνε-
πόδισε τὸ συλλαλητήριον. Καὶ ἀλλων πόλεων
τὰ δημοτικὰ συμβούλια ἐπρεξαν τὸ ἴδιον. Νέα
συλλαλητήρια διοργανίζονται.—Εἰς τὴν συζή-
τησιν τοῦ προϋπολογισμοῦ τὸ ὑπουργεῖον
Φραιστινὲ ἡττηθὲν παρητήθη.

7. 12. 86—Ο Μόλτκε εἶπεν εἰς τὴν Γερμ.^π
Βουλὴν ὅτι ἡ μετὰ τῆς Γαλλίας συμμαχία θὰ
ἔξησφάλιε τὴν εἰρήνην τῆς Εὐρώπης, ἀλλ' ἡ
Γαλλία θὰ ἀπήγει τὴν ἐπανάκτησιν τῶν παρ'^π
ἡμῶν κατεχομένων ἐπαρχιῶν, ὅπερ ἡ Γερμα-^π
νία σύδέποτε θὰ στέρῃ. Η Γερμανία δὲν θέ-^π
λει μὲν νέας κατακτήσεις, ἀλλὰ δὲν θὰ παρα-^π
χωρήσῃ καὶ ἔξ ὧν σήμερον κατέχει. — Ο^λ

“Πάρατηρητής” λέγει ότι ή αγγλική Κυβέρνησης άπήντησεν εἰς τὴν πρότασιν τοῦ Βασιλικού που δὲν δύναται νὰ δρίσῃ ἐποχὴν, διὰ δὲ τὴν διεθνῆ μετατροπὴν τῆς διώρυγος δὲν δέχεται τοῦτο, διότι αὕτη ἔχει σχέσιν μετὰ τοῦ Ινδικοῦ κράτους. ‘Η Γαλλία λοιπὸν’ μὴ ὑποστηριχθεῖσα ὑπὸ τῶν Δυνάμεων ἐν τῷ Αἴγυπτῳ ζητήματι ὑπεχώρησεν. — ‘Η Γαλλική Βουλὴ προσπαθεῖ νὰ πείσῃ τὸν Φραιστινὲ νὰ ἀποσύρῃ τὴν παραίτησίν του. — ‘Η Τουρκία’ ὑποστηρίζει τὰρά ταῖς Δυνάμεσι τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ αριγγηπος τῆς Μιγρελίας ως ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας.

ΕΓΧΩΡΙΑ

ΛΕΜΗΣΟΣ.

Ο ἀξιότ. συνάδελφος Κος Α. Κ. Πα-
λαιολόγος ἀποτίσας ἐν Λευκωσίᾳ τήν
επιβληθεῖσαν αὐτῷ ποιητὴν (μητριαὶαν φυ-
λάκιοιν) ἔγειρε ἐκτυπώσεως λιβέλλου
κατὰ τὸν Κ. Ι Καραγεωργιάδον ως γρω-
στὸν, ἐπαγῆλθε τὴν παρελθοῦσαν Κυ-
ριακὴν εἰς Λευκωσίαν. Πολυάριθμοι φίλοι
πλειστοι πολλαὶ καὶ πολλοὶ μαθηταὶ^ζ
ἐτηλθον τῆς πόλεως πρὸς ὑπάρτησίν τον
καὶ τὸν ὑπεδέχθησαν διὰ ζητωρανγῶν,^δ
τὸν συνέδενοντας δὲ θριαμβευτικῶς μέχρι^δ
τῆς οικίας του, ὅπου ὁ Κ. Παλαιολόγος
εὐχαριστήσας τὸ πλήθος εἶπεν ὅτι καὶ^η
ἐτηλθον φυλάκιοιν θὰ ἐλημονέται πέραρ-
τι τοιαύτης ὑποδοχῆς. Καὶ δικαίως.

Ἐπὶ ἐξ ἡδη ὑμέρας κατὰ συνέχειαν πάντει, μετοίως ἰσχυρῶς, ἀνατολικὸς ἄ-γειος, ἡ θάλασσα ἔξακολονθεῖται τὸ ἦρε τρικυνιώδης, προετοιμασθεῖσα διὰ βροχῆς ἐγένετο εἰς τὴν ἀπισσφαιραν τὴν δὲ γῆν εἶπε πάτητη εὐπέρας καθ' ὅλην τὴν ρύκτα εντυχῶς ἔβρετε, ἔξακολονθεῖται δὲ καὶ σῆμερον ἡ βροχή. Εἴχομεν εἶπει ὅτι επειδήμε-χρι σήμερον ἐπαισθητή θύγρα δεῖ ἐγε-ει-

ὅ δὲ καιρὸς ἔξηκολονθεὶ ως πρὸς τοῦτο
νὰ ἦρε γινκὺς, ὑπῆρχεν ἐλπὶς ὅτι αἱ
βροχαὶ ἐπιλησίαζον.

"Ἐρ τιν διαφόρῳ περὶ τῆς ρόσου τῆς
Α. Πανιερότητος ἀγ. Κιτίου ἐρ τῷ πα-
ρελθόντι φύλλῳ, ἀτεπιστήμονες βεβαίως
ημεῖς, ἐγράψαμεν φαίνεται ἀραχριθείας
τινάς τούτου λοιπὸν ἔγενεν ἐστάλη ημῖν
ἡ ἐξῆς ἐπιστολὴ ὑπὸ τοῦ ἀξιοτίμου
εἰστροῦ Κ. Γ. Διαγκούση ἡν ἀσμέρως κα-
ταχωρίζομεν.

ΦΙΛε Κύριε Σ. Χουμούζιε.

Αναγνούς δσα ἐν τῷ ἀμέσως προηγουμένῳ φύλλῳ τῆς ἀξιολόγου ὑμῶν ἐφημερίδος ἀνακριβῶς δημοσιεύονται, τερι τῆς νόσου τῆς Α. Η. τοῦ ἄγ. Κιτίου ὃν εὐθὺς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως σχεδὸν αὐτῆς τυγχάνομεν θεραπεύοντες, παρακαλῶ ὑμᾶς, ἵνα εὐχρεστούμενος προσαναγγείλητε ἀπὸ τοῦδε, ὅτι θέλομεν ἐν δέοντι δημοσιεύσῃ τὰ περὶ τῆς πολυνθρυλλήτου ἔσον καὶ πολυνύμορφου αύτης νόσου, τὴν διάγνωσιν ἡμῶν ὡς καὶ ἐκείνην τῶν ἀλλων ἀξιολόγων συναδέλφων, Ἐλλήνων τε καὶ Αγγλῶν, σίτινες ἐπεικέφθησαν τὸν κάμηνοντα ἐν συμ-
βουλῷ μεθ' ἡμῶν.

Οὕτω, φρονοῦμεν, ἐξοφλοῦμεν καὶ τὴν ὑποχρέωσιν ἦγ
χόμεν τοῦ ν' ἐπολογηθῶμεν ἐπὶ τῇ καλῇ ή κακῇ, ἐπι-
ρέψατέ μοι τὴν λέξιν, διαχειρίσει, πολυτίμου ὅσου καὶ
φροσφίλους τωόντι ὑπάρξεως σύμπαντι τῷ κυπρίῳ λαῷ,
παρακολουθήσαντι καὶ παρακολουθούντι ἔτι μετὰ πλείστου
σου ἐνδιαφέροντος καὶ ἐναγωνίου συμπαθείας τὴν χα-
επήν καὶ μακράν πορείαν τῆς καταβίβρωσκούσης αὐτὸν
ὅσου.

Ἐν τούτοις καὶ περ μηδαμῶς ἐκπληγτόμενος ἐπί τισιν
τῷ περὶ οὗ ὁ λόγος διαφόρῳ ἡμῶν περὶ τῆς νόσου
ἥς Α. Π. ἀγ. Κιτίου ἀνακριθεῖται (ἀφ' οὐ τοσαῦτα καὶ
εἰδοθῆσαν καὶ ἐλέχθησαν καὶ ἐγνωμάτευσαν περὶ ταύτης) τοι
τεθύμουν νά μοι ἐπιτραπῇ ὅπως ἀνασκευάσω ἀπὸ τούδε
ἥς ἀνακριθεῖται ταύτας, ἔτι δηλ. « ὁ ἄρρωστος ἀπὸ τῆς
αθρόου του εἰς Λευκοσόν ἐθεραπεύετο ὡς πάσχων
νευμονίαν ἥτις κατόπιν διεγνώσθη ὡς συμπτωματική
γενεν παθήσεως τοῦ ἥπατος » κτλ. Οὔτε ἐπαγχε τοι
ύτην, οὔτε ἐθεραπεύομεν τοιαύτην, ἀλλ' ἀπλούν πυρε-
σθν διαλείποντα, τὴν δὲ διάγνωσιν ἡμῶν ταύτην προσε-
εβεβαίωσε καὶ δ ἀξιόλογος ἀρχίατρος Κ. WYLL, μεθ'
ζ συγεπεσκεπτόμην ἐπὶ πολὺ τὸν ἄρρωστον. Τὰ πολλὰς
μέρας μετὰ ταῦτα ἀγαφανέντα πλευροτενευμονικὰ φαι-
θμένα ἐθεωρήθησαν πάντοτε ὡς δευτεροπλή καὶ ἐθε-
κπεύοντο ὡς τοιαῦτα.

έχθητε κτλ. ὑμέτερος Γ. ΔΙΑΓΚΟΥΣΗΣ
Λευκωσσῆ 24 Νοεμβρίου 1886.

Τοῦ οὐδὲν ισχυσάσης τῆς ἐπιστήμης πρὸ
τῆς ἐπιμονῆς τῆς ἀνιαρᾶς νόσου ὑφ' ἣς
απετερύχετο.

Απέπτη λοιπὸν ὁ Ἱερὸς οὗτος κύκνος δὲ
κεννάως μέλπων χαρμόσυνα τῇ πατρίδι
χρηματα. Ἐσίγησε λοιπὸν διμελίρρυτος
ἔκεινος λάρυγξ δὲ φρουρὸς τῆς δικαιο-
τύνης καὶ δὲ κήρυξ τῆς ἀρετῆς. Ἐδε-
σμεύθη λοιπὸν ἡ γῆδύφθοργγος αὕτη
γλώσσα ἡ καταχεραυνῶσα τὴν τυ-

ραγνίαν και χαληναγωγοῦσα τὸν δε-
σποτισμόν. Ἐμαράνθησαν λοιπὸν τὰ
ἱέρα και μελίσταχτα ταῦτα γεῖλη, τὰ

τὴν πρὸς τὸν Θεὸν καὶ πρὸς τὸν πλη-
σίον ἀγάπην ἀκαμάτως συνιστῶντα.
Κατεδικάσθη τέλος ἀμειλίκτως εἰς ἀρ-
γίαν δ' ἀκοίμητος καὶ σοφὸς ἐκεῖνος νοῦς,
τὸ μεγαλοφυὲς καὶ δαιμόνιον ἐκεῖνο
πνεῦμα, ἡ εὑρυτάτη καὶ ἀπέραντος
ἐκείνη διάγοια ἡ καταπλημμυροῦσα
πάντας, γεωργοὺς καὶ ἐμπόρους, τεχνί-

τας καὶ ἐργάτας, συλλόγους καὶ κοι-
νωνίας, διὰ σοφῶν καὶ ὡφελίμων συμ-
βουλῶν, θεωρητικῶν τε καὶ πρακτικῶν
γνώσεων, χρησίμων καὶ πολυτίμων διὰ
τάντας. Ὡ Θάνατε Θάνατε! Ἐὰν
βαρυνθεῖς τοῦ νὸς πλήττης ἔνα μετὰ

τὸν ἄλλον ἥθελησας γαιρεράκως νὰ τελήσῃς πάντας δι' ἐνὸς καὶ μόνου κτυ-
τῆματος, ἐὰν ἀντὶ νὰ χύνῃς τὸν ιόν
του καρδίαν πρὸς καρδίαν ἡσθάνθης
τὴν μοχθηρὰν εὐγαρίστησιν νὰ δηλη-
τηριάστης πάσας διὰ μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς
ἰδέσεως, ἐὰν ἀντὶ νὰ σὲ καταρῶνται
τῆμερον οἱ μὲν καὶ αὔριον οἱ δὲ ἡσθάν-
της τὴν μοχθηρὰν ἐπιθυμίαν νὰ ἀκού-
ητης ἀρὰς ἐν μιᾷ στιγμῇ παρ' ὅλοκλήρου
τῆς νήσου ὡς ἔξι ἐνὸς στόματος καὶ μιᾶς
ωνητῆς, δικολογητέον ὅτι φρικωδῶς ἐπέ-
τυγχε τό ιοβόλον θέλος σου.

Πλὴν δγί! ἐψεύσθης οἰκτρῶς. Ο
κυπριανὸς δὲν ἀπέθανεν ἀλλὰ κα-
εύδει. Ή ιερὰ τῆς πατρίδος σκιὰ
ζελανείμων καὶ ἔνδακρυς στεφανόνει
ι' ἀθανάτων ἀνθέων, τὴν εὐώδιαν τῶν
ποίων πολλοὶ αἰῶνες θὰ μεταδώσω-
αλλήλοις, τὴν ιερὰν καὶ σεπτὴν κορυ-
φὴν τοῦ ἐπισήμου νεκροῦ. Δὲν ἀπέ-
ανεν ἀλλὰ καθεύδει. Ζῆ διὰ

σαντὸς ἐν τῇ πατρίδι του, ζῆι διὰ
σαντὸς ἐν ταῖς καρδίαις ἀπάντων.
Ο Κυπριανὸς δὲν εἶνε ἔξι ἑκατέων
τοὺς ὅποιους δύναται ὁ θάνατος νὰ
αλύψῃ διὰ τοῦ παγεροῦ του πέπλου.
Ο Κυπριανὸς ἐν καὶ μόνον καθ' ὅλην
ἡν ζωὴν του ἐπεδίωξε τὸν ἀποκατα-
τῆση τὸν θάνατον ἀνίσχυρον δι' αὐτὸν,
αἱ τὸ ἐπέτυχε θαυμασίως. 'Ο Κυ-
πριανὸς εἶνε ἀθάνατος. 'Εὰν νῦν
ἡσσος σύμπασα ἐνεδύθη σήμερον κα-
ταμέλανον ἐσθῆτα, ἐὰν τὰ δάση θρη-
οῦν καὶ αἱ πεδιάδες δδύρωνται, ἐὰν
ἴ κῶμαι δλολύζουν καὶ αἱ πόλεις
τενάζωσιν, ἐὰν ἡ ἥδεῖα τῆς νήσου ἀ-

μόσφαιρα μέτετράπη αἴφνης εἰς ζοφε-
δάν καὶ πνιγηρὰν, ἐὰν τὸ στήθος δλων
ξογκοῦται καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ χύνουν
ερμὰ δάκρυα, τοῦτο οὐδὲν ἄλλο ση-
μαίνει οὐδὲν ἄλλο ἐπιβεβαῖοι εἰμι ὅτι
Κυπριανὸς εἶνε ἀθάνατος.

Πλήν.... κοινὸν τὸ πένθος! γενι-

ΣΑΛΠΙΓΞ

καὶ αἱ οἰμωγαὶ καὶ ἀπαρηγόρητα τὰ δάκρυα! καὶ τοῦτο διατί; διότι, ὡς τὸ θρηνούμενον σήμερον χρυσοῦν στόμα ἔθρηνησεν ἄλλοτε,

«Νέαν ἄλλην συμφορὰν διεσάλπισεν ἡ φῆμι ἀπαρνοῦμαι τὴν χαρὰν Κύπρος ἔμεινεν ἐρήμην

Ο Κυπριανὸς ἔχθες
ὅτο τῶν νίῶν σου χλέος,
ἄλλα φάσμα εἰδεχθὲς
τὸν ἀφήρπασε ταχέως,

καὶ σ' ὠρφάνισε σκληρῶς,
ῷ πατρὶς πεφιλημένη,
καὶ νῦν πόνος ὁ πικρὸς
σὲ κατέγει τεθλιψμένη

Ποῖος ἄλλος διὰ σὲ
θέλει θύει τὴν ζωὴν του;
Πόσ' ἐλπίδες σου χρυσᾶ
ἔσθεσαν μὲ τὴν πνοήν του!»

ΤΑ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΗΔΕΙΑΣ.

“Αμα τῷ θλιβερῷ ἀκούσματι συνεταράχθη ὡς εἰς ἀνθρώπος ἄπασα ἡ πόλις, μετά τινα δὲ λεπτὰ καὶ ἄπασα ἡ νῆσος. Τὰ γραφεῖα καὶ τὰ ἔργα στήριξα ἔκλεισα. Τὰ σχολεῖα διέκοψαν τὰ μαθήματα, οἱ δὲ κώδωνες ὅλων τῶν Ἐκκλησιῶν ἔθρηνοῦν μέχρι τῆς ἑσπέρας. Ἀπὸ τῆς ἀσθενείας του ὁ σεβάσμιος Μητροπολίτης ἐνσολεύετο ἐν τῇ εἰκαἴ του συγγενοῦς του Κ. Μ. Ἰακωβίδου διπού καὶ ἀπεβίωσεν ἔκει λοιπὸν συνέτρεχον οἱ χωρικοὶ καὶ ἡσπάζοντο τὸν πολύκλαυστον νεκρὸν καθ' ὅλην τὴν Τρίτην ὡς καὶ τὴν ἐπιοῦσαν μέχρι μεσημέριας, κλαιούντες καὶ δύσρομενοι ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τοιούτου ποιμενάρχου. Ἐπιγηματίσθη ἀμέσως ἐπιτροπὴ γῆτις ὥφειλε νὰ προνοήσῃ περὶ πάντων τῶν ἀφορῶντων τὴν κηδείαν οὐτοὶ δῆσαν οἱ Κ.Κ. Δημ. Νικολαΐδης, Ξεν. Κίζας, Π. Μοριδης, Μ. Εὐθύνειος, Σπ. Ἀραούζος, Μ. Η. Μιχαηλίδης ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Κ.Γ. Ρωσσίδου. Οὗτοι ἐτηλεγράφησαν ἀμέσως τὴν συμφορὰν τῷ Μακαριώτατῷ Ἀρχιεπισκόπῳ καὶ τὸν παρεκάλουν νὰ χορηγήσῃ τὴν ἀδειαν εἰς τὸν Μητροπολίτην Πάφου νὰ ἔλθῃ καὶ παρευρεθῇ εἰς τὴν κηδείαν, ἐτηλεγράφησαν δὲ ἐπίσης καὶ εἰς τὴν Πανιερότητά του τὸν Μητροπολίτην Πάφου καὶ τὸν παρεκάλουν ἀν εἰνε δυνατὸν νὰ μεταβῇ εἰς Λεμησόν χάριν τῆς κηδείας τοῦ πεφιλημένου μητροπολίτου, πλὴν ἡ μὲν Μακαριότης του ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἔδωκε τὴν ἀδειαν τῷ ἀγ. Πάφου ἀπήντησεν ὅτι λυπεῖται σφόδρα λειτούργου δύναται καθὸ πάσχων νὰ διανύσῃ βιαιώς τοσοῦτον μακρὰν ἀπόστασιν. Κατόπιν ἡ Ἐπιτροπὴ συνέταξε πρόγραμμα περὶ τῆς κηδείας ὅπερ ἐδημοσίευσε, προσεκάλεσεν ἀπάσας τὰς τε πολιτικὰς καὶ στρατιωτικὰς ἀρχὰς τῆς νῆσου, παρεκάλεσε τὸν συνταγματάρχην Stewart νὰ στειλῇ τὴν στρατιωτικὴν μουσικὴν νὰ συνδεύσῃ τὸν νεκρὸν, ἀλλ' οὐτοὶ πάνι εὐγενῶς ἢ πήντη-

σεν εἰς τὸν πρόεδρον ὅτι λυπεῖται μὴ δυνάμενος νὰ πράξῃ τοῦτο διότι οἱ στρατιωτικοὶ κανονισμοὶ τὸ ἀπαγορεύουν, καὶ προέβη τέλος πάντων εἰς τὸ νὰ κανονίσῃ ἀπαντά ἐν τάξει καὶ μεγαλοπρεπείᾳ ἐμπρεπούση τῷ ἐπισήμῳ νεκρῷ. Όρισθη ἡ ἐκφορὰ τοῦ λειψάνου τὴν 1 1/2 μ.μ. τῆς ἐπισύσης (Τετάρτης), ἀπὸ δὲ πρωτας τῆς ἡμέρας ταύτης οἱ κώδωνες ὅλης τῆς πόλεως ἦχουν πενθίμως. Οὐδὲν κατάστημα ἡ καρφενεῖον ἦνοιξεν, ἀπὸ δὲ τῆς οἰκίας ἐν ἡ ἔκειτο ὁ νεκρὸς συνεστοιβάζετο βαθμηδόν τὸ πλῆθος μέχρι τῆς ἀγορᾶς. Τέλος κατὰ τὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν ἀκριῶς ὥραν ἤρξατο ἡ ἐκφορὰ κατὰ τὴν ἔξτις τάξιν:

Πρῶτοι πάρτων ἦσαν οἱ ἔφιπποι χωροφύλακες. Κατόπιν τούτων εἰποτο οἱ ἔχθες πολέτιμοι στέφαροι οἱ πλειστοι μὲ τεχνιτὰ ἄγθη ἀγρητημένοι ἐπὶ πολυτίμων στηριγμάτων φέροντες καὶ τὰς ἔχης ἐπιγραφάς

1 «Ἄδειροι Ρωσσίδαι φόρον τῇ μεγαλοφνίᾳ.

Εἰν θιλιερὸν τὸ ἄκονσμα Θεέ μον [τί νὰ γείνῃ

· Η Κύπρος εἰς τὴν ὁραγάρ πάντας [τοτε θὲ νὰ μείνῃ.ν

2 «Ο Διενθυντὴς τῆς ἐν Λάργακι Ἀγγλο-Αιγυπτιακῆς τραπέζης μετὰ πατέδος τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς.»

Τῷ Σεπτῷ Ιεράρχη εἰς ἐγδειξιν σεβασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως.»

(ἀντιπρόσ. οἱ ΚΚ, Χατζηπαύλου.)

3 «Η Κυπριακὴ ἀδειρότης τῷ σεπτῷ Ιεράρχη καὶ φιλοπάτριδι πολιτευτῆς»

(ἀντιπρόσ. οἱ ΚΚ, Χατζηπαύλου.)

4 «Η Σκάλα καὶ Λάργαξ τῷ σεπτῷ Ιεράρχη αὐτῷ δεῖγμα βαρυτάτου πέρθους καὶ ὀφειλομέρης εὐγρωμοσύνης.»

(ἀντιπρόσ. οἱ Κ.Μ. Εὐθύνειοις.)

5 «Η Ἐφορία τῷ σχολείων Λεμησοῦ τῷ σκαπαρετεί τῆς παιδείας.»

(ἀντιπρόσ. οἱ ΚΚ, Χατζηπαύλου.)

6 «Α. Μ. Οράτης. Τῷ αἰεμηστῷ προστῇ τῆς πατρίδος φόρον ἀιδίου σεβασμοῦ καὶ μημῆς.»

(ἀντιπρόσ. οἱ ΚΚ, Χατζηπαύλου.)

7 «Η Εύρωπατὴ παροικία Λάργακος δεῖγμα ἀπέιρον ἀγάπης ἀφοσιώσεως καὶ εὐγρωμοσύνης.»

(ἀντιπρόσ. οἱ Κ.Μ. Εὐθύνειοις.)

8 «Αι συντεχνίαι Σκάλας καὶ Λάργακος τῷ σεβαστῷ Ιεράρχη αὐτῷ, δεῖγμα βαρυτάτου πέρθους καὶ μημῆς ἀιδίου.»

(ἀντιπρόσ. οἱ Κ.Μ. Εὐθύνειοις.)

9 «Η Λευκωσία τῷ καλῷ ποιμένι τῷ τιθέντι τὴν ψυχήν αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν προβάτων.»

(ἀντιπρόσ. οἱ Κ.Θ. Περιστιάνης.)

10 «Η Ἐπιτροπὴ τῶν Σχολείων Σκάλας καὶ Λάργακος τῷ αἰεμηστῷ προστῇ τῆς πατρίδος καὶ προμάχῳ τοῦ δικαίου.»

(ἀντιπρόσ. οἱ Κ.Β. Λαζαρίτης.)

11 «Η Ἐλληνικὴ Σχολὴ Λεμησοῦ τῷ αἰοδίῳ Ιεράρχη Κυπριαγῷ.

Τρέξατε θρήνοι κλαυθμοὶ μη ἀργῆτε

Βουνὰ τὸν Κιτίου καὶ δάση θρηνεῖτε.»

12 «Η Ἐλληνικὴ Σχολὴ Λάργακος συγαλγοῦσσα καὶ συμπερθοῦσσα ἀπάση τῇ ἐπαρχίᾳ, ἀποφασισθεῖσῃ τοῦ Μητροπολίτου καὶ βουλευτοῦ αὐτῆς, συνειδεῖται δὲ τὰς μακρὰς καὶ ἀδρὰς τῇ πατρίδι ὑπηρεσίας σον ἀλεύμητος ἀνερ, καταθέτει πρὸ τῆς ιερᾶς σοροῦ σον τὸν δε τὸν στέφαρον ὡς δεῖγμα ἀιδίου εὐγρωμοσύνης, ἀοίδιμε προστάτα τῶν φώτων καὶ ὑπέρομαχε τῆς πατρίδος καὶ τῆς ἐλευθερίας.»

(ἀντιπρόσ. Σ. Χουρμούζιος.)

13 «Η Ἀλληλοδιδακτικὴ Σχολὴ Λεμησοῦ τῷ αἰοδίῳ προστάτη τῶν φώτων.» (δ στέφαρος οὐτοὶ, ἔφερε καὶ τὰ τρία τελευταῖα τετράστιχα τοῦ προηγούμενον ποιήματος.)

14 «Η Ἐπιτροπὴ τοῦ ἀγ. Λαζάρου τῇ ιερᾷ μημῇ τοῦ αἰεμηστού Μητροπολίτου Κυπριανοῦ.»

(ἀντιπρόσ. ο. Κ. Σ. Φραγκούδης.)

15 «Ω Δῆμος Λεμησού.»

16 «Γρηγόριος Ν. Κυζίδης τῇ ιερᾷ σκιᾶ τοῦ προστάτου τῆς πατρίδος.»

(ἀντιπρόσ. Σ. Χουρμούζιος.)

17 «Α. Κ. Παλαιολόγος. Τῷ ἀρθρωτῷ ποιμεράρχῃ, τῷ δυσαραπληρώτῳ, τῷ ἀκραιφρετ φιλοπάτριδι.»

18 «Η Λιενθυντρία τοῦ Παρθεναγωγείου Σκάλας. Τῷ σεπτῷ γενοφ.»

(ἀντιπρόσ. ή Κ. Πολ. Λοιζίδης.)

19 «Η γεολαία Λεμησού.»

20 «Οι Ἐλληνες δικηρόδοι τῷ προμάχῳ τοῦ δικαίου.»

21-22 «Αι μαθήτριαι τοῦ παρθεναγωγείου Λεμησούν τῷ αἰεμηστῷ ποιμεράρχῃ (εἰς δύο στεφάρους φέροντας τὰ ἔχης ποιήματα;

ΕΠΙ ΤΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΛΑΙΑΣ.

Τὸ διστρό του μετώπου σου σύνει κι' ἥλιος σκιάζει! Τὴν φρένησν Σ. Αθάνατε τὸ σάδανον σκεπάζει!

Μ' δλοφυρμοὺς ή ἔρημος Πατρίς Σὲ στεφανύνει, Με τὴν φωτῶν τοῦ στήθους της 2^η τὸ δάκρυ της θά λογν. Ως ἡ ἔλατα θαλερὰ ή μνήμη σου θὰ γίνη.

Τὸ πένθος Σ' ἀληγμόντον εἰς γενέας θὰ μείνῃ!

Κυπριανὲ Αθάνατε! τὴν Κύπρον πεῦ ἀφίνεις;

Ο ἥλιος σου σ. δὲν έδυσε σύνει ζωὴ κι' ἔκεινης!!!

ΕΠΙ ΤΟΝ ΣΤΕΦΑΝΟΝ ΤΗΣ ΔΑΦΝΗΣ.

Πιὰ δές καιρὸν ποῦ διάλεξεν ὁ χάρος νὰ τὸν πάρῃ

Τώρα ποῦ ή πατρὶς ήμῶν μόνον εἶχε καμάρη

Καὶ πρῶτον εἶχε στήριγμα καὶ παροησά 'ς τοὺς ξένους, Καὶ μόνον εἶχε τελιχισμα σ' ἡμᾶς τοὺς ὥρημακένους!

Σήκω λιοντάρ' ἀτρόμητο! φύμασε καὶ τὸν χάρον!

Σήκω! καὶ κάμ' Αντίδωρον Ελευθεριάς νὰ πάρω!

Αὐτὴν τὴν δάφνην ή Πατρίς μὲ δάκρυ θὰ ποτίζῃ

Κύριε συντάκτα τῆς Σάλπιγγος.

‘Η εἰδεχθής καὶ ἀποτρόπαιος’ Ατροποί, η ἀμελικτος αὐτη τοῦ θαράτου χείρ, η ἐνδελεχής τοῦ ἀνθρωπίου γένους μάστιξ, εἰς τὴν φυτέραν Κωμόπολιν ἐροκήψασα, ἀτέργτως ἀπέκοψε τὸ γῆμα τῆς ζωῆς τοῦ χρηστοῦ συγκωμοπολίτου ἡμῶν Στυλιανοῦ Ζάρη, (ἄροτρος τὸ 47ον τῆς ηλικίας αὐτοῦ ἔτος καὶ ἀπὸ τίρος πάσχοντος ἐκ περιπτενυμοτίας) οὗτος η ἀτεπανόρθωτος ἀπώλεια ἐβύθισεν ἀπάσαν τὴν τιλίμορα αὐτοῦ οἰκογένειαν εἰς πέρθος ἀλητορ.

Ο ἀοιδόμος οὗτος ἄνήρ, ἐφ’ ἵκανον χρόνον τὸ ἐμπορικὸν ἐπάγγελμα ἔκαστης καὶ οὐκ δίλιγος τρωτὸς καταστὰς ἐπὶ τῇ παραδειγματικῇ αὐτοῦ τιμοτητῇ καὶ φιλαληθεῖα, ἀτομικῶς μὲν διέπρεψεν ἐπὶ ἀπαραμέλλω χρηστότητη τὴν ἡθῶν, πραγτητὴν χαρακτήρος καὶ ἀμέτρῳ ἀγαθωσύνῃ, πλεορεκτήμασιν, ἐμπρέποντοι πάντα τελεώ ἀνδρό, κοινωνικῶς δὲ διεκρίθη ἐπὶ ἐλευθεριότητι, φιλοπιωχίᾳ, φιλοπατρίᾳ καὶ φιλομονοσίᾳ, Τὴν κηδείαν τοῦ μακρίτου προθύμως πάνυ συνάρδεντας ἀπάξατες οἱ Δευκαρᾶται, ἐν οἷς καὶ πολλοὶ ὄθωμαροι εἰς ἐγδειξιν βαθεῖας λύπης ἐπὶ τῷ θαράτῳ τοῦ ἀοιδίου τούτου ἀδρός, πρὸς δὲ ἐτρεφον μύχιον αἰσθημα εἰλικρινῆς ἀγάπης καὶ βαθέος σεβασμοῦ. Κατάληλοι δὲ πεικήδειοι ἐξεφωρήθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Π. Βονιαίδον καὶ τοῦ κ. Α. Λασιδού, εἰς δάκρυα τοὺς πάντας συγκινησάτων. Επιτελούντες δοθεὶς καθῆκον φίλον, σφόδρα λυπομένον ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ καὶ φίλον καὶ ἐκ πολλῶν ἀπόφεω τιμαλφούς συγκωμοπολίτου, τῇ μὲν βαρυπενθόνη αὐτοῦ οἰκογένεια εὐχόμεθα τὴν ἐξ ὑψούς παραμνθεῖν, τῷ δὲ ἄφ’ ἡμῶν ἀποστάτητι επιφωρούμενον τὸ

«Γαταρ ἔχοι εἶλαφραρ.»

Γ.

Ἐν Δευκάροις 20 Νοεμβρ. 1886.

ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙΟΝ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ.

Τὸ ἐγταῦθα υπὸ τοῦ κ. Πόβιλ καὶ τοῦ βοηθοῦ αὐτοῦ κ. Οὐδελλίαν Σμιθ, τοῦ κ. Οὐδόπωλ, προσωρινοῦ προεδροῦ Αμμοχώστου καὶ των δικαστῶν κ. Χρ. Παπαδοπούλου καὶ Μεχμετ Ἀστά Βέη συγκρητηθεὶς κακονοργοδικεῖον κατὰ τὴν 23 Νοεμβρίου ἐπὶ 5 ἡμέρας ἐξεδίκασε τὰς ἔξης ποιητικὰς υποθέσεις.

Α—‘Αιδρέας Νικόλα εἶς Αγ. Γεωργίου Σπαθαρικοῦ κατηγ. ἐπὶ φόρῳ ἀγεν προμελετης τῆς συνζυγοῦ αὐτοῦ, ἡθωσθη.

Β—Μιχαὴλ Κουτσόφτα καὶ Γεωργῆς Λευθέρη ἐκ Μάρδοντος κατηγ. ἐπὶ κλοπὴ προβάτων κατεδικ. εἰς 9 μηρῶν φυλάκισιν.

Γ—‘Αιτωρῆς Νικόλα καὶ Παναγῆς Φώτη ἐκ Τοιποιενῆς κατηγ. ἐπὶ ἐρόπλῳ κλοπῇ χοιμάτων κατεδικάσθησαν εἰς 7 ἑταῖς φυλάκισιν.

Δ—Χασάρ Μονοτραφᾶς, Σαρη Χουσένη, Μεχμετ Χατζαλή, Μονοτραφᾶς Μεστάρ καὶ Αστάς Αχμετ εἴς Γαλατειας κατηγ. ἐπὶ ἐκβιάσει, ἐμερον διὰ τὸ προσεχὲς

κακονοργοδικεῖον τῆς παθούσης μὴ ἐμφανισθεῖσης ἐγένετο τοκετοῦ.

Ε—‘Μεχμετ Γιαχγρᾶς εἴς Αμμοχώστου κατηγ. ἐπὶ ψευδορκία ἐμερε διὰ τὸ προσεχὲς κακονοργοδικεῖον ἐγένετο βαρεῖας ἀσθετεῖας τοῦ κατηγορούμενου.

ΣΤ—‘Μιχαὴλ Νικόλα, ἐκ Παραλιμνίου κατηγ. ἐπὶ διακορεύσει ἡθωσθη.

Ζ—‘Γιάγκος Χατζῆ Γεωργίου ἐκ Καλογρηᾶς κατηγ. ἐπὶ δωροδοκίᾳ 2 ζαπτέδων κατεδικάσθη εἰς ἐνδὸς μηρὸς φυλάκισιν καὶ πρόστιμορ ἐνδὸς μετζιτιέ.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Εἰς τὰς ἀρχαῖς Ἀθήνας, ἡγέρθη ποτὲ τὸ ζῆτημα μεταξὺ τῶν ἐπτὰς σοφῶν, ποτὸν ἡτο τὸ καλλίτερον πολίτευμα. «Οπου δὲ νόμος δὲν ἔχει ἀνώτερον» εἶπεν ὁ Βίκης, «ὅπου δὲν πολίται δὲν είναι οὔτε πλούσιοι οὔτε πτωχοί» εἶπεν ὁ Θαλῆς, «ὅπου δὲρη τιμάται καὶ τὸ ἐλάττωμα μισεῖται» εἶπεν ὁ Ἀνάχαρης, «ὅπου οἱ πολίται φοβούνται φρούριαν τὴν κατάπλισιν περισσότερον παρὰ τὴν τιμωρίαν» εἶπεν ὁ Κλεόβουλος, ὃπου διδεται περισσότερα προσοχὴ εἰς τὸν νόμον παρὰ εἰς τὸν φρούριον εἶπεν ὁ Ζήγρων. Ἀλλὰ τὴν μεγάλην βαρύτητα είχεν ἡ γνώμη τοῦ Σόλωνος, ὃ διποτος εἶπεν «ὅπου ἡ ζημία ἐνδὲς μόνου ἀτέμου είναι ζημία ἀλητες τῆς κοινωνίας».

Ο κ. Καπινόπουλος εἶναι μύωψ καὶ φορεῖ διμυχτυζάλια· Ἐνδὲ δέδεινεν ἀπὸ τὴν στάδιον τοῦ Μελά μίαν ἡμέραν, ἐπάγησεν ἀπροσέκτως τὸν πόδα μιᾶς ὥρας νεαρᾶς κυρίας.

— Μα τι ἀγροκος εἰσθε κύριε! Δὲν βλέπετε; Καὶ φορεῖτε καὶ δηματούσαται.

— Ο κ. Καπινόπουλος σθοτες εἶναι πολὺ ἀθρός εἰς τὸν τρόπους καὶ καλεῖ εἰς τὸν γαλλικάς ευφυλογίας, εἶπε μειδιῶν:

— PARDON κυρία. Αλλὰ χρειάζεται μικροσκόπιο διὰ νὰ ιδῃ κανεὶς αὐτὸ τὸ πόδι.

Εἰς τὸ πρόσωπον τῆς κυρίας ἀνέτειλεν εὐθὺς ἡ εἰρήνη.

“Ολούς τὸν ἀνφρώπους τὸν ζωγτας σήμερον ἐν ἔλατῳ κόσμῳ, δηλαδὴ 1400 ἑκατομμύρια, δύναται νὰ περιλαβῇ δρθίους χῶρος, ἐκ δέκα τετραγωνικῶν μιλλίων, τῇ βοηθείᾳ δὲ τηλεφώνου, δύναται εἰς ρήθραν ἐντελεχείαν χιλιογράμμων καὶ περιλαμβάνει διακοσίους ἔξηντα πέντε τροχούς. Δεικνύει τὰ δευτερόλεπτα, λεπτὰ, ώρας, ἡμέρας, ἐδδομάδας, τὰς φάσεις τῆς σελήνης, τὰς μῆνας, τὰ ἔτη καὶ τὰ δισεκάτα. Κινεῖ ἑκατὸν εἴκοσιν δικτυαὶ ἀληγορικὰς μορφαὶ πενήντα ἑκατοστομέτρων ὑμένους παριστανόντας τὰς τέσσαρας ἡλικίας τῆς ζωῆς, τὸν διάδεικα ἀποστόλους, τὸν Χριστὸν εὐλογούντας μαθητάς του, ἕνα χωδωνικρύστην, ἐπτὰς ἑθνικούς θεούς, τὰς τέσσαρας ἐποχὰς, τὰ σημεῖα τοῦ Ζωδιακοῦ κλ. Εἰς ἀλεπτωρὸν διὰ πάσουν ἔκτην ώραν ἐξερχόμενος φάλλει μετὰ φωνῆς φυσικῆς. Τετράκις τῆς ἡμέρας μέγιστον μουσικὸν ὄργανον αὐτόματον σημαίνει δύωδεκα τεμαχία εκλεκτῆς μουσικῆς καὶ διατηρεῖται τὸ χόρδισμα τοῦ ὄρδοντος τούτου ἐπὶ δέκα γιλ. ἐτῶν.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Κραστα νέα μπιστα—Γρ. 160—170 τὸ γομάρι

Κραστα συνήθη 100—160

Ρακή συμμα 19 βαθ. παραδέεις 76 ή δικά

Σταρίδες βρασταὶ 51—52

Σταρίδες ξηραὶ 60—65

Χαρούπια Γρ. 106—107 τὸ Χαλ. καντ.

Σύτος Γρ. 29—32 λιανικῶς τὸ κοιλόν.

Κρ.θή 12—14 ” ”

Μὲ λίρων γρ. 192.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΛΕΜΗΣΣΟΥ.

Ἐπὶ τῆς οὐρανού σεως τῆς ἀποθεώσασης Χριστοῦ Αγίας Φυλακέως.

Προσκαλοῦται οἱ δικαιοσταὶ τῆς ἐργασίας Φυλακέως Αγίας Φυλακέως Χατζῆ Αγίου, ὅπως παροντασθῶσιν ἐρώπιον τοῦ ἐγταῦθα Επαρχιακοῦ Δημαστηρίου καὶ δηλώσωσιν τὰ δάγεια αὐτῶν πρὸ τῆς κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1886, καθόσον τότε θέλει γίγεται η διατροφὴ τῆς κληρονομίας.

Ἐν Λειτησῷ τῇ 19 Νοεμβρίου 1886.

Ο πρωτοκλητής

II. ΚΑΡΕΤΤΗΣ.

ΝΕΟΣ ΟΡΟΔΟΓΑΣ.

Νέοι κατάστημα ὁρολογοδιορθωτῶν ἡρεψηθη κατ’ αὐτὰς ἐρ Αεμησοῦ, ἐν ἐδω Αγ. Αιδρέου, ἐν τῷ κατάστηματι τοῦ Κ. Γ. Χρυσοχόου, ὑπὸ Ελληνος πλέον, κυπρίου, τοῦ Κ. Σοφοκλεούς Χριστοφόρου. Ο νεος οὗτος, αἰσθανθεὶς κατατίτηται πρὸ τὴν τέχνην αὐτῆν, απῆλθε πρὸ 2 ἑτῶν εἰς Συνορη, ὃπου προσκολλήθεις εἰς ἐρατωκαλλιτωνική τεχνιτῶν, εἰργάσθη παρὸ αὐτῷ ὄλοκληρα 2 ετη σχόδην ἀμισθί, ἐπιστρέψας δὲ ἥδη ἔχει τὴν ἐλπίδα διτὶ θὰ υποτηριχθῇ ὑπὸ τοῦ κοινοῦ, καὶ διστι εἰνει μοιρετης, καὶ διστι θὰ παράσχῃ δείγματα τῆς πρὸ τὴν τέλητης τοῦ.

ΤΗΣ «ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ» ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ.

Ἐν Δευκάροις ἐ. Κύριος Μ. Χ. Τύμβιος

Ἐν Λάρνακῃ ὁ Κύριος Μ. Ορφανίσης.

Ἐν Βράχωσις ὁ Κύριος Γ. Παντελίδης.

Ἐν Κυρηναίᾳ ὁ Κύριος Ι. Γ. Δημητριαδης.

Ἐν Κτήματι Πάφου ὁ Κ. Ι. Ηηλαδάκης.

Ἐν Κύδωσις ὁ Κ. Ιω. Κυριακίδης.

Ἐν Μόρεσι ό. Κ. Ιω. Κυριακίδης.

Ἐν Λαζαρίῳ ό. Κ. Ν. Χατζῆ Παρασκευα.

Ἐν Τρικωνῷ ό. Κ. Αλεξανδρος Λουκά.

Ἐν Καρπασῷ ό. Κύριος Δ. Ηλιάδης διδάσκαλος Λι-

γασίσσου.

Ἐ